PESTE BLOCAJ
Să dăm cezarului...

Al 19-lea campionat național feminin de volei — nu de mult încheiat — a intrat deacum în patrimoniul statisticilor. Foile de arbitraj s-au adunat în dosarul ediției '68—69, tricourile de campioane au fost puse în rafturi, echipele retrogradate s-au obișnuit cu ideea că vor juca în alte orașe și cu toții așteptăm să o luăm de la început într-o nouă întrecere internă.

Și totuși, parcă prea repede s-a trecut peste niște „amănunte", prea repede au fost consemnate ca simple rezultate performanțele pentru care echipele s-au „bătut" luni de zile. Prea greu găsim timp și cuvinte pentru a adresa laude celor ce li se cuvin. Și cred — o dată în plus — că echipa feminină de volei Dinamo, campioana țării, le merita din plin.

Deosebit de semnificativă mi se pare această performanță a dinamovistelor bucureștence de a-și înscrie — pentru a 9-a oară — numele (în decurs de 12 ani) pe tabela de onoare a învingătoarelor.

Doar de trei ori rapidistele, „veșnicele" lor secundante, le-au putut „smulge" cununa de lauri și atunci în împrejurări dramatice, după meciuri care au ridicat în picioare asistența.

Dinamo București reprezintă însă în voleiul feminin mai mult decît o multiplă campioană. Ani de-a rîndul „osatura" națională au alcătuit-o dinamovistele; au fost anii unor performanțe bune: 1958 (locul 4 la C.E.), 1962 (locul 4 la C.M.), 1963 (medalii de bronz la C.E.), 1964 (locul 4 la J.O.).

Ani în șir dinamovistele au reprezentat cu cinste, în întîlniri internaționale, voleiul românesc. Să ne amintim că printre învinsele bucureștencelor s-a numărat aproape întreaga elită a echipelor de club din Europa și chiar din lume (excepție făcînd jucătoarele japoneze). Au plecat steagul: T.S.K.A. Moscova (multiplă deținătoare a C.C.E.), Dinamo Moscova, Dynamo Berlin, Gwardia Varșovia, alături de echipele campioane ale Bulgariei, Ungariei, Iugoslaviei, Franței.

Sub culorile alb-roșii au jucat și joacă nume de mare rezonanță, nume care s-au făcut cunoscute și apreciate pe multe meridiane: Doina Ivănescu (cel mai bun produs al voleiului autohton), Tinela Pleșoianu, Sonia Colceriu, Ilia Iliescu (actuala căpitană a echipei), Helga Bogdan ș.a.

Iată de ce le văd pe elevele neobositului și veșnic tînărului antrenor Gh. Constantinescu ca fiind mai mult decît deținătoarele celei de a 9-a investituri de campioane; iată de ce îmi îngădui să le consider pionii de bază ai acestui sport pe care l-au slujit cu credință și devotament în toți acești ani.

Pentru amatorii de statistici vreau să arăt că din 55 de partide oficiale interne și internaționale susținute în actualul sezon competițional (eșalonat pe circa 8 luni), dinamovistele au cîștigat 53. Un „record "care nu stă în putința unei echipe oarecare, mai ales că în această perioadă printre adversarele lor s-au numărat Dinamo Moscova, Burevestnik Odesa, Dynamo Berlin, Wisla Cracovia, Rapid București și Penicilina Iași, ultimele două formații cu potențial apreciabil în campionatul nostru.

Nu-i lipsit de interes și un alt amănunt: în cele aproape 250 de zile (reprezentînd perioada pregătitoare și campionatul) voleibalistele bucureștence au efectuat peste 300 de antrenamente. O dovadă în plus că în volei, ca în orice sport, marile performanțe sînt rodul muncii perseverente, dăruirii totale, renunțării la plăcerile facile.

Actuala campioană este un team în care experiența tehnică și rutina unor jucătoare mai vîrstnice (Iliescu, Constantinescu, Nodea) se îmbină fericit cu elanul tinereso al noii generații (Popescu, Bogdan, Gheorghiescu). Dinamovistele — mi-au mărturisit-o — vizează al 10-lea titlu. Reușirea performanței depinde numai de ele, aș adăuga doar că ea poate fi obținută numai după evoluții de cea mai bună calitate.

Marcel RUSESCU

TURNEUL MASCULIN — CRITERIU DE VERIFICARE A VALORILOR ACTUALE

Postfațînd un campionat care doar rareori a reușit să satisfacă exigențele publicului spectator (datorită în principal diferenței valorice mari între primele 3—4 echipe și restul divizionarelor A), turneele finale încheiate recent au însemnat nu numai un prilej de a stabili cîștigătoarele titlului de campioană a țării, ci și posibilitatea de verificare a comportării echipelor — ce cuprindeau majoritatea jucătorilor din loturile reprezentative — în condițiile de desfășurare a marilor competiții internaționale: jocuri în fiecare zi.

Astăzi ne vom opri asupra turneului masculin. Cîștigătoarea, **Steaua**, a impresionat mai ales prin omogenitatea sa ca echipă, prin exemplara putere de luptă a tuturor componenților lotului, care știu să dea o tentă modernă jocului și care au un spirit optimist, la timp alimentat de antrenorul T. Tănase. Am apreciat, totodată, deplinul fair-play al sportivilor.

De asemenea, am observat la echipa campioană nu numai progresul sextetului de bază, ci și al rezervelor, care sînt foarte aproape de valoarea titularilor, lucru care a făcut ca, în urma schimbărilor — inerente — Steaua să rămînă ea însăși, mereu echilibrată, mereu egală. Poate că acestui fapt i se datorează în bună măsură suita de victorii din turneul final. Merite incontestabile are însă antrenorul Tănase Tănase, care a știut să imprime echipei un ritm progresiv în evoluții și să o scoată din acest „botez al focului" nesifonată, imbatabilă. Nu putem neglija nici faptul că principala adversară și concurentă la titlu, **Dinamo** — considerată de mulți favorită — s-a prezentat la Cluj dezarmant de timorată, uitînd de fiecare dată în vestiare cartea de identitate, personalitatea pe care și-o făurise. Degringolada dinamovistă se datorează, în primul rînd, nerodării tinerilor jucători talentați în campionatul care s-a scurs. Și, la Cluj, cînd aceștia au fost chemați să salveze echipa, cînd au fost așezați în capul mesei, au scăpat... lingura din mînă.

Surprinzător de bine pregătiți s-au prezentat studenții gălățeni antrenați de prof. Florin Balaiș. Cu un tînăr trăgător de perspectivă Pădureanu (promovat de la Liceul „N. Bălcescu" din Brăila, avînd o talie superioară lui Udișteanu), cu un ridicător, Marcel Popa, care îl înlocuiește, de-acum, cu brio pe Kramer, cu Ozun în formă și doi „principali" de nădejde (Udișteanu și Păcuraru), **Politehnica** putea obține rezultate și mai bune chiar în fața campionilor.

Tînăra echipă a **Rapidului** a avut, de asemenea, o evoluție superioară la Cluj și a

● Pregătirea fizică și rezervele au decis ● „Călcîiul lui Achile" — preluarea ● Blocajul, armă de atac ● Criza taliei ● Tinerii n-au încă personalitate

lăsat să se întrevadă că anul viitor nu vor mai fi doar două echipe care să lupte pentru titlu. Dar speranțele sale — Penciulescu, Cătălin, Paraschivescu — nu și-au modelat încă personalitatea de titulari (așa cum s-a întîmplat, de altfel, și cu dinamoviștii Oros, Dumănoiu, Marian Viorel, Duțică menținuți pe tușă mai mult decît se cuvenea). I-am văzut adesea pe rapidiștii tineri lăsînd greul pe umerii celor mai în vîrstă (Drăgan, Costinescu, Dumitrescu). Așadar, atenție! Vremea „perspectivei" a trecut și Rapidul are nevoie de titulari adevărați.

Dintre jucători am remarcat pe: **Udișteanu, Drăgan, Barta, Corbeanu, Stamate** (excelent passeur), **Cristian Ion, Rauch, Cristiani, Crețu, Schreiber, Păcuraru, Marcel Popa, Ozun, Iorga, Papugiu, Dumitrescu.**

Cîteva considerații tehnico-tactice. Una din lacunele cele mai pregnant manifestate de echipele masculine s-a arătat a fi preluarea din serviciu, capitol care a influențat mult soarta meciurilor: s-au pierdut puncte prețioase și chiar seturi din cauza preluărilor defectuoase. De aceea, antrenorii au obligația să mediteze mai mult la această chestiune, să facă în pregătirile viitoare mai puțin vulnerabil acest „călcîi al lui Achile".

În schimb, am consemnat progrese la majoritatea jucătorilor, în special la cei din loturile reprezentative, în ce privește preluarea cu două mîini de sus, care dă o mai mare siguranță în transmiterea cu precizie a mingii către ridicător sau chiar către trăgător pentru efectuarea atacului surprinzător (și, deci, eficace) din prima pasă. De asemenea, a sporit mobilitatea în apărare, ceea ce nu poate decît să ne bucure, dar constatăm cu regret că voleiul nostru duce lipsă de jucători cu talie corespunzătoare. Și acest lucru are o pondere destul de însemnată în confruntările internaționale. Consemnăm, totodată, criza de coordonatori de clasă pentru echipele naționale. După cum nu mai avem un trăgător principal egal cu Udișteanu (în schimb „secunzi" sînt destui), tot așa ridicătorii sînt puțini (Stamate, Drăgan). Blocajul, element de apărare, își profilează din ce în ce mai pregnant rolul de armă de atac, lucru confirmat și de turneul final în care nu numai victoria în seturi, ci chiar în partide a fost decisă de punctele cîștigate de „apărarea la fileu".

Iată și opinia antrenorului federal **N. Tărchilă** în legătură cu turneul final: **„El a constituit un bun criteriu de selecție pentru echipa națională. Voleiul nostru de elită prezintă încă fluctuații. Valoarea individuală a jucătorilor actuali nu se ridică la nivelul promoției precedente. Se simte nevoia ca elementele tinere să fie din ce în ce mai mult prezente în echipele de bază și nu pe banca rezervelor. Referitor la participante: Steaua — omogenă, constantă pe parcursul întregului turneu, Dinamo — insuficient omogenizată, cu jucători tineri neintegrați echipei, Politehnica — în progres față de campionat, dar lipsindu-i rezistența generală și specifică, Rapid — s-a prezentat mai bine la Cluj, dar cu insuficientă rezistență de concurs. Turneele finale și-au atins scopul, ele aducînd la start tot ceea ce are mai bun voleiul masculin la ora actuală, permițîndu-ne să vedem stadiul de pregătire al jucătorilor în condiții asemănătoare unor mari turnee internaționale".**

Aurelian BREBEANU
Emanuel FANTANEANU

Ce fac viteziștii?

Patinatorii noștri de viteză se află la discreția vremii. Lipsa unui inel de gheață artificială face ca întrecerile viteziștilor să dureze, în cazul cel mai favorabil, maximum 3—4 luni.

Dar pînă la apariția unei piste artificiale, să vedem cum suplinesc sportivii noștri absența gheții. Unde se antrenează ei în actualele condiții? Cum răspund patinatorii români actualelor cerințe competiționale, care impun un proces de pregătire fără pauze, diferențiat numai prin volum și intensitate? Răspunsurile la aceste întrebări se pot rezuma astfel: prin antrenamente și concursuri pe... uscat.

Prin urmare, numai după cîteva săptămîni de odihnă activă, patinatorii de viteză își reiau activitatea. Luna mai marchează începutul pregătirilor din timpul verii, perioadă în care patinele cu lame sînt înlocuite cu cele cu rotile.

Influența deosebită pe care o are alunecarea pe rotile în menținerea deprinderilor motrice cîștigate pe gheață, precum și în dezvoltarea calităților fizice de bază (viteza, forța, rezistența este binecunoscută și, în consecință, tehnicienii noștri dau atenția cuvenită problemei respective. Aceste rînduri sînt însă adresate acelora care au datoria să-i ajute pe instructorii și antrenorii de viteză în buna desfășurare a ședințelor de pregătire și în acțiunea de verificare a stadiului atins de elevii lor. Ne referim la consiliile județene pentru educație fizică și sport, la comisiile lor de specialitate și la ceilalți factori interesați în amenajarea de piste din beton sau alt material adecvat, care au un procent mai mare de alunecare decît cele din asfalt.

Dar, dacă în absența pistelor menționate, sportivii se pregătesc în parcuri cu alei asfaltate și pe șosele, în schimb ei duc o acută lipsă de concursuri. Și cînd stai și gîndești că fratele mai mic, cum e denumit patinajul pe rotile, are o înrudire perfectă cu cel pe patine cu lamă, ajungînd uneori pînă la identificare cu alergarea pe gheață, că se organizează competiții internaționale, că există recorduri europene și mondiale, nu poți înțelege de ce federația noastră are în program doar un singur concurs, în luna septembrie, la Tg. Mureș sau Cluj.

Ce vor face patinatorii de performanță pînă la toamnă? Numai antrenamente și iar antrenamente? Ce împiedică comisiile din Brașov, Tg. Mureș, M. Ciuc, București și Cluj, centre unde activează numeroși viteziști, să inițieze concursuri lunare sau chiar bilunare? Organizarea pe scară largă a unor astfel de întreceri, conform vîrstelor și sexelor, ar constitui și un prilej de popularizare, de atragere a tinerilor în practicarea acestui sport. Exersînd mai întîi pe patine cu patru roți, așezate în două rînduri, iar apoi pe rotile în linie, începătorii pot progresa rapid, scurtîndu-se considerabil perioada de inițiere din timpul iernii, atunci cînd se socotesc cu mare economie metrii pătrați de gheață, întrucît patinoarele sînt supraaglomerate. Așadar, în zilele călduroase se pot pregăti nu numai performanțele patinatorilor consacrați, ci și pe cei mai tineri participanți la concursurile de viteză.

Tr. IOANIȚESCU

Progresul — Politehnica Cluj 4-5 — surpriza etapei a V-a

PROGRESUL BUCUREȘTI — POLITEHNICA CLUJ 4—5 (0—2, 1—2, 2—0, 1—1)! Meci pasionat din primul și pînă în ultimul minut de joc. Bucureștenii au atacat furibund din prima repriză, dar au ratat copilărește în situații de superioritate numerică, ba chiar și o lovitură de la 4 metri. Clujenii, în schimb, mai lucizi în fazele de finalizare, și-au contrat cu multă eficacitate adversarii, conducînd cu 3—0 și 4—1 și se părea că ei vor cîștiga fără prea mari eforturi. Jucătorii Progresului, cu un puternic reviriment au reușit însă să egaleze, în ultima repriză. Și cînd toată lumea credea că întîlnirea se va încheia cu un rezultat egal, Daroczi obligă portarul bucureștean să scoată a 5-a oară mingea din plasă, aducînd formației sale două puncte nesperate. Au înscris: Daroczi 2, Gyorgy, Dobaru și Spiengold de la învingători, Lăzărescu 3 și Munteanu de la învinși. Autoritar arbitrajul lui Fr. Simon (Tg. Mureș).

VAGONUL ARAD — CRIȘUL ORADEA 5—3 (1—0, 1—0, 1—1, 2—2). Victorie meritată a gazdelor, prin punctele realizate de Lesay 2, Capotescu, Kondor și Naghi. De la Crișul au marcat Harabula și Chirilă. A condus corect M. Ștefănescu (Buc.). (GH. NICOLAIȚĂ-coresp.).

C.S.M. METALUL ROȘU CLUJ — I.E.F.S. 6—5 (2—0, 0—2, 2—1, 2—2). Gazdele au înscris golul victoriei în min. 19,31. Oaspeții au contestat valabilitatea punctului, părăsind bazinul! Au marcat: Urcan 2, Toth 2, Kari, Schuller pentru C.S.M. și Popescu 2, Bancu 2, Demeter pentru I.E.F.S.

VOINȚA CLUJ — STEAUA 6—9 (1—3, 2—1, 2—2, 1—3). Realizatori: Szabo 3, D. Popescu 3, Neacșu 2, Țăranu de la învingători, Rusu 5, Pop de la învinși. (P. RADVANI-coresp.).

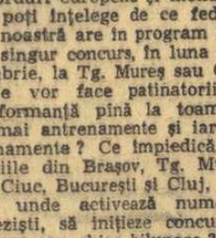

Ultima etapă a campionatului diviziei A

Sîmbătă și duminică sînt programate ultimele meciuri în campionatul divizionar A la popice.

Clasamentele înaintea ultimei etape:

FEMININ

1.	Laromet Buc.	17	13	0	4	39790 43
2.	Voința Buc.	17	11	0	6	40757 39
3.	Voința Tg. M.	17	10	0	7	40807 37
4.	Hidro. Bv.	17	10	0	7	40777 37
5.	Petrolul Pl.	17	10	0	7	39728 37
6.	CSM Reșița	17	8	0	9	40314 33
7.	Voința Cluj	17	8	0	9	39680 33
8.	Rapid Buc.	17	6	1	10	40079 30
9.	U.T. Arad	17	5	0	12	36219 27
10.	Gaz m. Mediaș	17	3	1	13	38643 24

MASCULIN

1.	Petrolul Pl.	17	14	0	3	88998 45
2.	Fl. Cîmpina	17	12	0	5	82423 41
3.	Ol. Reșița	17	11	0	6	89065 39
4.	Voința Tg. M.	17	11	0	6	88091 39
5.	Voința Cluj	17	8	0	9	84959 33
6.	Rapid Buc.	17	7	0	10	86761 31
7.	C.F.R. Tim.	17	7	0	10	84284 31
8.	Constr. Buc.	17	6	0	11	84938 29
9.	Gaz m. Mediaș	17	5	0	12	83531 27
10.	Gloria Buc.	17	4	0	13	83750 25

CURS DE INIȚIERE ÎN JUDO

Clubul sportiv Rapid București organizează un curs de inițiere în judo, începînd cu data de 1 iulie 1969. Se pot prezenta băieți între 14—35 de ani și fete între 15—30 de ani.

Înscrierile se fac la sediul clubului, din calea Giulești 18.

ÎNTRE PREZUMȚII ȘI CERTITUDINI
ALBA IULIA ÎMPĂRTĂȘEȘTE SITUAȚIA JUDEȚELOR TINERE

Alba Iulia are în geografia sportivă a țării o situație aparte: aceea a județelor tinere, fără tradiție, constituite din zone ce au aparținut pînă mai ieri vechilor regiuni, zone care, în cazul Albei, reprezentau punctele extreme ale regiunilor, locuri unde prevederile centrului ajungeau cu forță diminuată, mai bine spus unde nu se realiza aproape nimic.

Preluînd de la Brașov zona Blajului, de la Cluj pe aceea a Aiudului și Țara Moților, iar Cugirul de la Hunedoara, județul Alba și-a constituit o ființă proaspătă, dar firavă, pe care încearcă acum să și-o fortifice, s-o impună.

Desigur, posibilitățile lui sînt încă minore, perioada căutărilor și incertitudinilor nu este total depășită, nu s-a intrat definitiv pe făgașul statorniciei și al rodului. Tocmai de aceea, considerăm că ar fi nu numai prematur ci chiar nedrept să încercăm unele comparații în planul realizărilor; ar fi un baraj în care Alba n-ar rezista, după cum n-ar rezista nici județele Oit sau Sălaj.

Trebuie urmărită, însă, linia pe care și-a înscris Alba dezvoltarea, pot fi analizate primele „mareaje" este posibil de intuit (pe baza anumitor indicii) evoluția ei ulterioară. Intenționăm — deci — un sondaj realizat cu ochi critic, dar în spirit constructiv, considerîndu-i utili și în cazul altor județe, pentru că în oglinda Albei nu se reflectă numai ca, ci și alte județe aflate în aceeași situație.

Cifre demografice

Adăugînd elementelor preluate la înființarea județului micile acumulări ale anului '68, realizăm următorul tabel sinoptic al sportului în Alba:

● 103 asociații sportive (nici un club) în care activează 2 100 sportivi, printre care un singur maestru și 19 posesori ai primei categorii de clasificare;

● 9 echipe divizionare: o echipă de fotbal în divizia B și 4 în C, plus 4 formații (două handbal, două volei) în campionatul republican al școlarilor și juniorilor;

● Baze sportive puține, sărace, neîncăpătoare (la Cugir, la un număr de 6 000 de elevi, funcționează o singură sală de gimnastică, la Sebeș una improprie, iar la Abrud una incomplet terminată);

● Un campionat județean disputat la 4 ramuri sportive (fotbal, handbal, volei, popice), care cuprinde un număr de 60 de echipe, multe dintre ele aflate acum în stadiul calificărilor. Sînt formații ce reprezintă atît orașe (Alba, Sebeș, Blaj, Teiuș) și centre muncitorești (Roșia Montană, Zlatna), cît și sate și comune (Războieni, Vinț, Petrești, Ciumbrud);

● Nici o școală sportivă; două secții sportive pe lîngă liceele teoretice „Horia, Cloșca și Crișan" din Alba (atletism) și „Iacob Mureșan" din Blaj (volei fete);

● 87 profesori de educație fizică.

Rezultate: două locuri I (sulița și 5 000 m) în concursul republican de primăvară (1968) al seniorilor prin Gh. Popescu și I. Cioca și un loc I la campionatul republican de seniori prin același Gh. Popescu; un loc II (sulița) la campionatul republican de juniori prin Adrian Mănaru; trei selecționări în lot (doi juniori handbal și unul fotbal).

Cifre prea puțin cuprinzătoare și grăitoare față de unitățile pe care le reprezintă: 171 școli generale, 10 școli profesionale, o școală tehnică de 4 ani, 13 licee teoretice, 6 licee de specialitate, plus un important număr de întreprinderi. O primă concluzie: performanța la Alba este încă o rară avis, în unele cazuri, un simplu cuvînt de complezență. Dar...

„Stadiul actual este numai o perioadă de tranzit..."

...precizează, optimist, tovarășul **VIOREL BERȚA**, vicepreședinte al C.J.E.F.S. Alba. „S-a pornit — completează interlocutorul — prin stabilirea unor principii ferme de muncă: fixarea asupra unor anumite discipline sportive, pe care să le înzestrăm solid și cărora să le urmărim indeaproape rezultatele. Am considerat, ținînd cont de tradiție și de „predispozițiile" județului, că cele mai productive ramuri ar fi atletismul (rezultatele secțiilor din Cugir, Aiud și, întrucîtva, Ciumbrud sînt deja cunoscute), halterele (pe lîngă secția asociației „Înfrățirea" Alba Iulia ne-am propus, în perspectivă, secții la Sebeș și Aiud), schiul (în zona muntoasă de la Abrud și pe lîngă liceul forestier din Cimpeni), sporturi cărora le-am atașat și gimnastica, disciplină nouă pe meleagurile noastre, cu foarte mult lipici la copii (grupele de juniori de la Blaj, Sebeș, Baia de Arieș).

O atare concentrare a activității a fost rezultatul convingerii că o distribuție pe multe planuri a preocupărilor noastre nu poate duce decît la o diminuare sau o disoluție a forțelor. Susținînd aceasta să nu se creadă însă că noi condamnăm celelalte secții la inactivitate sau dispariție. Din contra, vom susține îndeaproape eforturile tuturor acelora care dovedesc dăruire și preocupare (cum se manifestă acum, în anumite centre pentru volei și handbal)".

Cooperare sau subminare?

Cele susținute mai sus reprezintă principii juste, linii călăuzitoare lucide. Cine sînt, însă, cei chemați să le pună în aplicare, să le probeze valabilitatea? Se pare că apelul privește mai puțin generația acreditată acum să poarte mesajul sportului din Alba. Pentru transpunerea lor în realitate, obiectivele de care amintim presupun timp și durată care, adăugată vîrstei preopinenților de astăzi ne conduce la calcule prea puțin optimiste: tocmai atunci cînd se va aștepta rodul se va ivi necesitatea stringentă a schimbului. Va fi o scadență cînd se vor descoperi prea multe investiții neproductive. De aceea, optica existentă se îndreaptă masiv către copii, către tineretul mic. E drept, rezultatele vor surveni mult mai tîrziu dar ele vor avea un fundament mai solid și o altă durată în timp. Dar, poveste de o veșnicie, de la teorie la practică e un drum lung, cale pe care apar obstrucții, divergențe, discrepanțe.

„Promovarea copiilor este o orientare excelentă — apreciază tov. **MOLDOVAN VIANU**, profesor la Liceul „Horia" din Alba. Trebuie, însă, ca în aplicarea ei să existe o anumită consecvență, ca aceia care veghează la transpunerea în practică să manifeste o unitate de vederi și o coordonare a activității lor. Susțin asta, gîndindu-mă la o situație existentă la noi și pe care o consider drept o anomalie gravă: deosebirea de preocupări de la un ciclu de învățămînt la altul. De unde în clasele V—VIII disciplinele sportive practicate sînt unele — handbalul, voleiul, spre exemplu, în ciclul imediat superior sînt promovate cu totul alte discipline — atletism, baschet — fapt care presupune reprofilări bruște dar care, în fond nu reprezintă decît perturbări în activitate. Acestei situații i se adaugă un alt aspect negativ: racolajul ce funcționează — paradoxal — la nivel de județ, oraș și chiar școală și pe care îl consider deosebit de periculos. În goana de a-și completa o normă sau de a-și crea una, anumiți profesori răpesc elementele altor secții, descompletîndu-le. Și tot școala noastră poate oferi un exemplu concret: din elementele secției de volei s-a întărit secția de baschet, după cum din lotul de volei fete s-au cooptat jucătoare pentru echipa de handbal, fapt care — evident — împietează mersul înainte. Sînt pentru o conlucrare a cadrelor de la diversele cicluri de învățămînt, nu pentru un permanent tracasaj și o evidentă subminare. Profesorii nu trebuie să urmărească profitul lor ci promovarea secțiilor, formarea și perfecționarea tinerilor".

„Aș adăuga și o altă obligație pe care o au cadrele care activează în domeniul sportului — intervine tov. MARIA RODEANU, profesor-responsabil al secției de atletism a liceului din Alba — aceea de a profesa în specialitatea în care s-au format pentru că numai aici pot da randamentul maxim. Nu trebuie alergat după „compensații", după încheierea de echipe care țin de altă specialitate, formații cu existență efemeră și rezultate neconcludente. Astfel „problema copiilor" pe care se pedalează acum va deveni cu totul insolubilă, iar vlăstarele în care ne punem atîta nădejde nu vor ajunge niciînd la confirmare".

Oricum, pînă cînd „noul val" își va impune personalitatea, Alba nu are voie să stea în zona anonimatului. Și chiar dacă rezultatele nu vor fi spectaculoase ele vor aduce cît de cît județul în atenția opiniei publice, pregătind-o pentru viitorul salt.

Condiția reușitei?

Colaborarea principială stimulativă, între forurile (C.J.E.F.S., consiliile orășenești și municipale de sport, U.T.C., sindicat) cărora li s-a încredințat astăzi, pentru o mai bună îndrumare și administrare, activitatea sportivă, această importantă latură a vieții sociale care capătă permanent noi și noi dimensiuni.

Renunțarea la sensibilități exagerate (și la Alba, mai ales în cadrul organelor sindicale, cazurile nu sînt singulare) la orgolii care nu înseamnă nicidecum afirmarea personalității ci numai o afișare gratuită a ei.

„Și o distribuție cît mai judicioasă a forțelor și resurselor la niveiul județului și unităților productive (asociații, școli), să nu se creeze zone geografice inactive sau susceptibilități rănite — ne completează tovarășul EMERIC SOCACI, șeful comisiei de turism din comitetul județean U.T.C. Trebuie dusă în același timp o politică de apropiere a cadrelor conducătoare (directori) din fabrici și școli, ei fiind, în ultimă instanță, factorii care determină reușita unor acțiuni inițiate de noi. Avem în liceul din Ciumbrud un model de colaborare, un exemplu de urmat; și, în mic, o mostră de cum trebuie concepută cooperarea între forurile din județ".

★

Pentru un confrate preocupat de bilanțuri fastuoase, panorama cifrică a Albei ar fi deziluzionantă. Din reportajul lui n-ar fi lipsit — probabil — lamentațiile, după cum nici comparația care să asocieze această penurie de rezultate cu sărăcia și duritatea ancestrală a Țării de piatră, cum numea scriitorul Bogza ținutul moților. Desigur, situația nu are prin ce mulțumi încă și primii care o simt sînt înșiși cei din Alba. Mai ales cînd contextul în care acționează (Cluj, Arad, Tg. Mureș Sibiu, Hunedoara) este compus din județe cu vechi tradiții sportive. Sentimentul ce se degajă nu este însă dezolant, ci optimist, plin de încredere în posibilități, în viitor, în oameni.

Nușa MUȘCELEANU

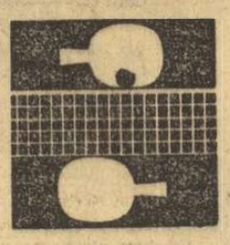

Sportivii români au cîștigat trei probe la concursul internațional de la Odesa

Competiția internațională de tenis de masă desfășurată la Odesa a reunit sportivi și sportive din U.R.S.S., R.D. Germană și România.

Rezultate: echipe femei: România cu R.D. Germană 3—2, URSS I 3—1, URSS II 3—1. Clasament: 1. România, 2. URSS II, 3. URSS I, 4. R.D.G. Echipe băieți: România cu RDG 3—5, URSS I 4—5, URSS II 3—5. Clasament: 1. URSS II, 2. URSS I, 3. RDG, 4. România.

Simplu femei, turul I: Palifko — Hariga 2—0, **turul II:** Crișan — Hiuva 2—1; **semifinale:** Crișan — Matveeva 2—0; **finala:** Stephan (RDG) — **Crișan** 2—1. În setul decisiv, Crișan a condus cu 17—11 și 20—16. **Simplu bărbați, turul I:** Ovanez — Fursov 2—1; **turul II:** Teodor — Volguski 2—1, Ovanez — Rubașkin 2—1 Doboși — Grokobov 2—0, **sferturi de finală:** Mustafin — Teodor 2—1, Ovanez — Drescher 2—0, Doboși — Sapikin 2—1; **semifinale:** Doboși — Ovanez 2—0; **finala:** Doboși — Erentiuc (URSS) 2—0. **Dublu femei, semifinale: Crișan, Hariga** — Liubinova, Resednik 2—1; **finala: Crișan, Hariga** — Volkova, Hiuva 2—0; **dublu bărbați, semifinale:** Doboși, Teodor — Ostrovski, Mustafin 2—1; **finala:** Rauscher, Drescher (RDG) — Doboși, Teodor 2—0; **dublu mixt, sferturi de finală:** Hariga, Teodor — Liubinova, Erentiuc 2—0, Crișan, Doboși — Resednik, Rubașkin 2—0; **semifinale:** Hiuva, Mustafin — Hariga, Teodor 2—1, Volkova, Ostrovski — Crișan, Doboși 2—1; **finala:** Volkova, Ostrovski — Hiuva, Mustafin 2—1.

Punctaj general: 1. **România** 41 p, 2. URSS I 31 p, 3. URSS II 26 p, 4. RDG 24 p.

Zbor de primăvară

Întrecerile nu au început încă, dar se zboară. Se decolează grăbit, de pe toate aerocluburile din țară, în prezența neobositilor piloți-instructori. E zborul de primăvară al tinerilor „în formare", care în acest miez de mai primesc botezul aerului. Ceremonia e simplă, dar emoționantă. Parașutiștii, bunăoară, se urcă în avion cu... toate notițele de la cursurile teoretice absolvite în țară, și cînd aparatul ia înălțime și ajunge la 800 de metri altitudine, sar „automat" în gol. Reintorși pe Cîrceni, sînt felicitați, intervievați:

— Cum a fost întîia oară?

— A fost zbor de ... primăvară! În rotări largi, avintate, către nevăzutele piste ale văzduhului se îndreaptă, în aceste zile, și elevii planoriști. Sînt tineri din facultăți și întreprinderi, dornici să învețe arta zborului fără motor. I-am întîlnit pretutindeni, spre lauda comandanților de aeroclub, care au știut să-i atragă — în grupuri tot mai mari — pe stadioanele albastre ale înălțimilor. Debutul lor în aviație e impresionant, chiar dacă este cu „dublă comandă", adică dacă alături de tînăr se află un încercat instructor de zbor, un as al planorismului nostru. Fiindcă — conform unei frumoase tradiții — acum, cînd au început zborurile de primăvară, tot ce este mai bun în pilotajul românesc a luat drumul aerodroamelor. La Sînpetru, de pildă, funcționează „clasa" lui Titi Enăchescu. Elevi mulți, curajoși, fascinați de palmaresul instructorului lor. Titi Enăchescu, într-un memorabil zbor „în undă" peste Țara Birsei, a corectat cu mai multe sute de metri recordul național la înălțime absolută. Acum, ține să corecteze un alt record: cel al numărului de absolvenți — promoția 1969.

Așadar, școli de pilotaj, instructorii cei mai buni. Printre ei și un performer al zborului nostru cu motor: maestrul emerit al sportului Ștefan Calotă. El s-a deplasat la Ghimbav, lîngă Brașov, spre a „ridica", în acest entuziast zbor de primăvară, viitorii piloți sportivi. Se lucrează pe „Zlin"-uri moderne, cu motoare puternice și fuselaje suple. În aerul tare al dimineții, sportivii urcă alături de profesor și cînd totul e gata, aparatul se pune în mișcare. Decolare lină, zbor în palier, în pantă, primul tur de pistă, zbor la orizontală, un viraj ușor și elevul este ... în al nouălea cer! La aterizare, aceeași ... aviatică întrebare: „Cum a fost întîia oară?" „A fost zbor de... primăvară!"

Se școlarizează, deci. La Cîrceni, la Sînpetru, peste tot. Vezi aeroclubul „Mircea Zorileanu" (Brașov), unde predă Gheorghe Zavate, unul dintre așii aviației noastre acrobatice; aeroclubul „Gheorghe Bănciulescu" (Ploiești — aici, instructor este experimentatul pilot Mihai Burlacu); aeroclubul „Moldova" (Iași); aeroclubul „Someș" (Cluj); aeroclubul „Oltenia" (Craiova); aeroclubul „Mureș" (Tg. Mureș) ș.a. „Și așa mai departe", însemnînd zute de viitori sportivi aviatori, zeci de inimoși instructori — o splendidă campanie pentru formarea tinerilor piloți, intitulată simplu: „zbor de primăvară".

V. TOFAN

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

Un program copios și la rugby. Restanța Dinamo — Constructorul (programată astăzi) poate avea darul să clarifice (sau să complice) lupta pentru tricourile de campioni. O victorie a „alb-roșilor" i-ar consacra în postura de virtuali cîștigători ai titlului.

Finala campionatului național de juniori, dintre Clubul sportiv școlar și Grivița roșie, opune ambițiile și rivalitatea dintre antrenorii Cornel Munteanu (Cl. sp. șc) și Teodor Rădulescu (Gr. Roșie). Ultimul, cîndva elevul celui dintîi, vrea să demonstreze că a fost un elev silitor. Ca vîrstă, forță și gabarit, prima șansă este de partea Griviței. Dar, cînd e vorba de rezultat, și balonul oval poate fi... rotund!

★

Ciclismul va sărbători inaugurarea sezonului de pistă. Cu condiția ca așii pedalatului aerodinamic să sosească în timp util din Bulgaria. Ceea ce ar fi de dorit. Fiindcă anul 1969 este decisiv pentru această ramură sportivă din România. La campionatele mondiale de la Brno, din august, vom participa cu o echipă completă și în funcție de rezultatele obținute se va stabili participarea sau neparticiparea la J.O. de la München.

Ciclismul nostru de pistă (care în alte părți concurează ca popularitate fotbalul) luptă cu vitregiile soartei: un singur velodrom, materiale puține, întîlniri cu echipe mediocre. În asemenea condiții, afirmarea pe plan internațional este, mai de grabă, o chestiune de hazard. Dar, vorba poetului: „Minuni în vremea noastră, nu văd a se mai face"...

Rămînînd în domeniul pedalei, să consemnăm „Cupa orașelor" pentru tineret, întrecere care acumulează tradiții. Etapa a doua o găzduiește Tg. Mureșul.

★

Cuplaj handbalistic iarna la Timișoara: **Politehnica — Steaua**, la băieți, și **Universitatea — Rapid** la fete. Deși clasamentele par stabile, cu două etape înainte de sfîrșit, aceste jocuri le pot tulbura. Și n-ar fi rău s-o facă.

★

În sfîrșit, o veste plăcută pentru dușmanii canicule. Din inițiativa Clubului sportiv Universitatea se reiau nocturnele baschetbalistice de la „Drept". Participă la un interesant turneu (fără miză) cele mai bune echipe bucureștene. Un prilej de nostalgie pentru cei care și-au risipit acolo multe seri ale tinereții și de bucurie pentru noii îndrăgostiți.

ANUNȚ

Se aduce la cunoștință celor interesați că începînd cu data de 1 septembrie 1969, în municipiul Bacău va funcționa un liceu cu program special de educație fizică profilat pe fotbal.

Liceul are plan de învățămînt identic cu liceele de cultură generală.

Absolvenții, în urma susținerii examenului de bacalaureat, se pot prezenta la orice concurs de admitere în învățămîntul superior.

Examenul de admitere pentru clasa a IX-a va avea loc în perioada 16—22 iunie 1969.

Pentru clasa a V-a elevii vor trece numai examenul medical și proba de aptitudini.

Se asigură internat gratuit și masă contra cost.

**Informații suplimentare